

melest: kui agga finna metsaloom möistad aumbrite arro õrrasluggeda."

Hunt ütles: „Ma möistan teid keled ja numbrid õrraarmata. Lõistke agga jalq ülles."

Salloke töölis Pea maast ülles, sällo emma töölis parrema taggomisse jolla ülles.

Hunt hakkas terraväste tunnistama: kõrtega Karplaugt wosto hambaid, et mehhel purtsas tulli silmist, jooksis ulgudes ja oiates metsa: ei tulnud enam warsa hindu kulama.

Mårra hoidis omma sällo
äkkilisse surma eest:
monnel lapsel hingewallo
omma furja emma käest.

7. Hobbose raud.

Wändra mees wiis wilja Perno. Tee peál läks nael hobbose rauast välja. Mees watas kõrtsi ukse ees, mõtles: „Eks wiis naela pea fa." — Wöttis koppika eest topiskesse.

Sai teise kõrtsi, teine nael fa õrra. Wöttis koppika eest, ütles: „Eks fa, mårrake, lähhe nelja naelaga fa eddas!"

Sai kolmanda kõrtsi: „Waggan, jäalle nael õrra. Neh, wöttame ühhe süddamekinnitusse. Teine pool rauda alles finni."

Torri mäe peál, lodjast üleeminiñnes, kabus raud passa sisse. Wölle wigga, forem sai ikka mäest ülles.

Möisasep kõrtsi ukse ees, suitsem tubbakaruil suus, küüsits: „Küllamees, finno hobbone hoib jalga! Eks fa wata járrele?" —

Mees watas: „No mis seit on, minna lähhen sellega ikka liñna, ja tagasi fa weel. Eks koddo aega rauutada?"

Sep ütles: „Katsu, katsu, — ei sa sa!" Mees ütles: „Kõrtsipappa, andke wina!"

Läks Sinti kasseri wabrikusse. Si märtake saand enam kiowi ulitsa peál käidud, muud kui hüppas ja lonkas. Mees panni ühhe hea plakso piitsaga, et jubba mehhel mäetubba winast soiaks lainud.